



## ĐOẠN KHÚC CHO BA

Số ra đi đột ngột của Ba mà y tuôn trào c đây đã làm sống sót đời gia đình và toàn thể bôn bè thân hũu trong Công Đàng Hội Ngoi. Mặc dù biết rằng Ba mang chông bôn suy n kinh niên, đã phĩi chĩa a trũ bôn ng đũ loĩi dũũ c phũ m Đông, Tây, chũm cũu, con vũn nghĩ rũng Ba số tiũ p tũ c vui số ng vũi Mũ và chũng con nhiũ u nũm nũ a.

Tiũng chuông đũn thoĩi oan nghiũ t lúc 12g 15 đũm ngày 12 tháng 3 năm 1996 mà con nhiũ n đũũ c tũ chũ Nhũ t Anh đã làm thay đũi tũ t cũ : Ba đã vĩnh vĩũn ra đũi, tũ giũ cũi đũi. Mũ t cuũ c đũi mà vĩũi Ba rũ t thân yũu gũũn bú, vì đũ đó cú Mũ, các con, các chũu và bũng hũu quyũũn thuũ c.

Con còn nhiũ ngày Chũ nhũ t yũ, mũ t ngày trũũ c khi Ba đũi, tũ t cũ các con các chũu hũ p mũ t đũ nhà Ba Mũ và đó cũng là lũũn cuũi cũng con đũũũ c gũũ p Ba.

Cũng nhiũ mũũi hũm, Ba lũũng xũũng chũũm sốc hũũi han các con chũu. Ngày cuũũi tuũũn, Ba hay cú thũũi quen đũ chũũ mua đũ loũũi trũũi cũũ vũũi cam, quũũt, xoũũi, hũũng và nhiũũng mũũn ũũn ngon mà các con chũu ũũa thũũch. Và chũũ cú ngày Chũũa Nhũũ t khi gia đũũng sum hũũ p, Ba mũũũi “hi sinh” vũũi

tiếng đồng hồ quý báu mà Ba vẫn tận tình dùng để làm "bản tin CBA", dành riêng cho con cháu. Bởi vì chi phí đó, con còn nhớ, trong lúc mẹ tôi đang còn bận rộn nói chuyện, Ba đã vùi vằng đến díp, rửa chén, "để bắt công việc cho các con"... Ba là thế đó, suốt đời luôn hi sinh cho kẻ khác, và hiếm khi nghĩ đến bản thân mình.

Ngày xưa tôi quê nhà, vùi vằng tài chính và ý chí mạnh mẽ, Ba đã "làm mưa làm gió", gây động nên sự nghiệp vùi vằng bao nhiêu ngôi trường, tôi Huân vào Đà-Lạt.

Các ngôi trường Hiếu Học, Văn Học, Văn Học 2 (Văn Khoa) đã đào tạo biết bao nhân tài cho đất nước. Lòng nhân ái và sự hi sinh cao cả của Ba Mẹ đã nuôi dưỡng điều tốt đẹp yêu các anh chị em con, để từ đó có sự nguy hiểm cho các con đi du học ở Mỹ quốc. Bởi vì tháng Tám 1975, gia đình chúng ta rời xa quê hương yêu dấu, bỏ lại sau lưng biết bao công trình và kỷ niệm.

Trên đất khách quê người, vùi vằng hai bàn tay trường, Ba vẫn luôn quan tâm đến, tiếp tục tiến bộ để làm lợi ích cho đất nước. Tôi đây trong 20 năm, vùi vằng trách nhiệm của một nhà giáo, cùng vùi vằng Mẹ và các con, đã tạo động lực ra Hội Giáo Dục Trẻ Em Việt Nam vùng Hoa Thành để góp phần vào việc duy trì và phát huy tiếng Việt tại Hội Người. Kể từ đó là Hội Thân Hữu Đà Lạt để những người Đà Lạt có thể tìm được nhau. Rồi trong bao nhiêu năm Ba đã cùng vùi vằng các cô, chú, bác trong Công Đoàn luôn luôn bền bỉ và vùi vằng những sinh hoạt làm đẹp cho đời.

Niềm đam mê sau cùng của Ba là lãnh vực báo chí và "Bản Tin CBA".

Ba ra đi, dù còn lưu luyến Mẹ và các con cháu, nhưng chắc là không che giấu điều gì về cái mãi mãi nguy hiểm là đã trải qua một kiếp sống làm người để ý nghĩa. "Sinh lão bệnh tử" là quy luật của trời đất. Cuộc đời chỉ là một giấc mơ thoáng qua, như bản câu thơ nào đó của Mẹ mà con còn nhớ:

*"Nà đi người ta sống  
Nàng chết sự đời  
Trăm năm này cõi người  
Cõi người đời long đong"*

Ba ơi, thế là Ba đã sớm trở về nơi nghiệp làm người, đã để lại bản thân cõi người đời long đong và nỗi niềm này. Con tin chắc rằng anh hùng của Ba sẽ sớm siêu thoát, đến một nơi tốt đẹp huy hoàng đẹp đẽ, nơi giờ là Cõi Vĩnh-Hằng, có Phật, có Đấng Trời-Bi. Thế đó, Ba sẽ không còn phải bị những cơn suy sụp tinh thần công, để Ba phải hối hận lo sợ: "thời giờ Mẹ bỏ lại một mình cô đơn". Giờ đây, Ba đã yên nghỉ giấc ngàn thu, thân xác Ba rời đi thành cát bụi, nhưng trong lòng Mẹ, các con và những người thân yêu, Ba vẫn sống; hình ảnh Ba sẽ tồn tại mãi, vùi vằng đời tôn kính yêu thương....

Hôm nay con thắp một nén hương tưởng niệm Ba, một nhà người hiền ngà thời người Ba,

những v n còn l m đ c đ c dòng ch trên bia m :

“N i đây an ngh gi c ngàn thu  
Nhà báo, nhà giáo, nhà truy n thông qu c t  
CH B Á ANH  
1934-1996  
Ng i đi nh cánh h c bay qua  
Tr i r ng thiên thu cánh h c vàng”

Con T Anh xin đ t th này tr c m Ba đ t ng ni m Ba yêu quý.

**CH T ANH**

(Tháng 3 năm 1996)